

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionen	3
2.	Rapportgennemgang	5
2.1.	Grundlaget for detentionsanbringelsen mv.	10
2.2.	Lægeundersøgelse.....	13
2.2.1.	Tidspunktet for tilkald af læge.....	17
2.2.2.	Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald.....	19
2.2.3.	Tidsp. for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen.....	20
2.3.	Oplysninger fra kriminalregistret.....	21
2.4.	Fremstilling og visitation mv.	22
2.4.1.	Fremstilling	22
2.4.2.	Visitation mv.	23
2.4.2.1.	Tidspunktet for visitation	26
2.4.2.2.	Fratagne effekter	26
2.4.2.3.	Medvirkende polititjenestemænd.....	27
2.4.2.4.	Intensiteten af visitationen.....	28
2.4.2.5.	Den tilbageholdtes kvittering mv. for modtagelse af effekter	29
2.5.	Tilsyn	32
2.5.1.	Tidspunktet for det første tilsyn.....	35
2.5.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn.....	35
2.5.3.	Intervaller mellem tilsyn	37
2.5.4.	Skærpet tilsyn	38
2.5.5.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn	39
2.5.6.	Karakteren af de udførte tilsyn.....	39
2.6.	Løsladelsestidspunktet	42
2.7.	Vejledning om klageadgang mv.	43

3. Opfølgning	44
4. Underretning	45

Den 7. oktober 2003 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere i forbindelse med inspektion af Arresthuset i Frederikshavn en inspektion af detentionen på politistationen i Frederikshavn. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Frederikshavn og Justitsministeriet med henblik på at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget bemærkninger til rapporten.

1. Detentionen

Detentionslokalerne er beliggende i politistationens kælderetage.

Indgang til detentionen sker enten via hovedindgangen i stueetagen eller via en bagindgang i kælderetagen hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne ad to ramper. Det er ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at overvære indbringelse af anholdte ved denne indgang.

Visitationsskranken er placeret i stueetagen i forlokalet til ordenspolitiets venterum, og der visiteres også til venterumsanbringelser i lokalet. På skranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnings- og -behandling, "Hvor går du hen, når du går ud?". Herfra går vejen til detentionen ad en trappeskakt som fører direkte ned til detentionsgangen hvortil der er adgang via en dør. Trappen er forholdsvis smal.

Fra kælderindgangen går vejen til detentionen via en forgang, en lidt længere gang og et forlokale. Gangene er forholdsvis smalle, og der er placeret forskellige genstande på dem.

I forlokalet til detentionsgangen er en skranke hvor der lå et oplag af Rigspolitechefens førnævnte vejledning. I lokalet er endvidere fire aflåselige skabe til opbevaring af de tilbageholdtes genstande. Der er adgang til et toiletrum og et baderum til brug for de detentionsanbragte.

Der er fire ens detentionslokaler. Lokalerne er på ca. 6 m².

I hvert lokale er to forholdsvis store vinduer med matteret glas og en indvendig metalramme med tremmer. Der er ingen fremspring som det vil være muligt at fæstne noget til på vinduesrammens indvendige side. Væggene er lysegrønne, og cementgulvene er grå. Dørene er malet blå. I dørene er der indkig som på udvendig side er dækket af en flytbar klap. Der var stort set ingen ridser, skrammer eller andre mærker på vægge, loft og gulv. Der var enkelte mindre ridser på indersiden af dørene til detentionslokalerne 1 og 2. Der var ingen fremspring eller løse skruer.

Der lå en madras på gulvet i hvert lokale. Madrasserne er beklædt med vaskbar vinyl.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. På væggen under loftet er to udluftningsriste. I loftet er indbygget en pære bag afskærmning til belysning af lokalet. Lokalerne opvarmes ved gulvvarme der reguleres udefra.

På væggen ved siden af døren er en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. Der er endvidere en højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I det ene hjørne under loftet er en metalkasse med udstyr til tv-overvågning.

De tekniske installationer i samtlige lokaler blev afprøvet. Kameraerne i detentionslokalerne 2 og 3 kom til at fungere efter et stykke tid. Billedet fra detentionslokale 4 var vedblivende utydeligt. Dette skyldtes tilsyneladende ikke snavs på linsen.

Som jeg anførte under inspektionen, lægger jeg til grund at de tekniske installationer, med undtagelse af kameraet i detentionslokale 4, er i orden.

Jeg går ud fra at problemet med kameraet i detentionslokale 4 er afhjulpet. Jeg beder for en ordens skyld politimesteren om at bekræfte at dette er tilfældet.

De fysiske forhold i detentionen i Frederikshavn er efter min opfattelse gode. Der var endvidere rent og pænt i detentionen.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen den 25. august 2003 af inspektionen. Jeg modtog herefter ved inspektionens afslutning (kopi af) detentionsrapporter mv. vedrørende 10 detentionsanbringelser. Det viste sig imidlertid at være detentionsrapporter vedrørende 10 detentionsanbringelser forud for inspektionen den 7. oktober 2003. Jeg modtog herefter med brev af 24. oktober 2003 de sidste 10 detentionsrapporter med tilhørende lægeerklæringer fra den periode som jeg under inspektionen havde henvist til. Jeg modtog endvidere Politimesteren i Frederikshavns sagsmeddelelser nr. 6 og nr. 15 og politimesterens (interne) skrivelse af 16. januar 2003. Sagsmeddelelse nr. 15 indeholder de lokale retningslinjer for detentionsanbringelse af berusede personer. Den nævnte skrivelse indeholder politimesterens indskærpelse af detentionsbestemmelser, jf. Rigspolitiets skrivelse af 15. januar 2003 til samtlige politimestre og Politidirektøren i København som er omtalt nærmere nedenfor.

Detentionsrapporterne og de tilhørende lægeerklæringer vedrører nærmere 10 detentionsanbringelser i perioden fra den 6. august til den 25. august 2003.

Samtlige de modtagne sager indgår i min gennemgang nedenfor.

Der har i to omgange været anbragt mere end én person i detentionen ad gangen. Såvel den 24. som den 25. august 2003 har der været anbragt to personer i detentionen samtidig. Anbringelserne, der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med dato for anholdelsen/tilbageholdelsen og eventuelt – i det omfang der er forvekslingsmuligheder – med den pågældendes AP-nummer. Der er anført AP-nummer i detentionsrapporten i alle tilfælde bortset fra ét (anholdelsen den 23. august 2003). Som det allerede fremgår, har jeg for nemheds skyld i alle tilfælde angivet forholdet som en anholdelse.

Efter § 22, stk. 1, i kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 skal alle punkter i detentionsrapporten (kundgørelsens bilag 1) udfyldes. Anvendelsen af bilag 1 (Rigspolitechefens blanket P152) er ikke obligatorisk, men eventuelt anvendte lokale blanketter skal indeholde de oplysninger der er angivet i bilag 1 (detentionsrapporten), jf. Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed den ny detentionskundgørelse blev udsendt til samtlige politimestre og Politidirektøren i København.

Rigspolitechefens blanket P152 er anvendt i forbindelse med alle 10 detentionsanbringelser. Denne blanket forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorghjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet

udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?", eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer. Kundgørelsen trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i det allerede nævnte følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Det fremgår som nævnt af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

Som det vil fremgå af min rapportgennemgang, er de enkelte rubrikker i rapporterne i talrige tilfælde ikke udfyldt.

I en rundskrivelse af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre har Rigspolitichefen indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i den nye kundgørelse følges – herunder at samtlige punkter i detentionsrapporten udfyldes, jf. § 22, stk. 1.

Det fremgår af Politimesteren i Frederikshavns (interne) skrivelse af 16. januar 2003 at politimesteren er opmærksom herpå og har indskærpet dette over for personalet på politistationen.

De detentionsrapporter som jeg har gennemgået, er udfyldt efter Rigspolitichefens ovennævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 (ca. et halvt år efter) og dermed efter politimesterens indskærpelse.

Forholdet er imidlertid det at der i intet af de 10 tilfælde fuldt ud er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Dette er beklageligt.

Jeg bemærker dog samtidig at sagerne fra detentionen i Frederikshavn i denne henseende adskiller sig – i positiv retning – fra de sager som jeg normalt modtager i forbindelse med inspektion af detentioner.

Herefter og idet jeg går ud fra at politimesteren på ny vil indskærpe at samtlige punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1, foretager jeg ikke videre på dette punkt.

Rubrikkerne til angivelse af den detentionsanbragtes navn mv. er i et enkelt tilfælde ikke udfyldt (anholdelsen den 23. august 2003). Den pågældendes personnummer, navn og adresse fremgår – i modsætning til de ni øvrige tilfælde – heller ikke af lægeerklæringen.

Jeg beder politimesteren om nærmere oplysninger om baggrunden herfor.

Af Politiets Statistik for 2002 (www.politi.dk) fremgår det at der dette år var 169 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Frederikshavn politikreds (dette er et fald i forhold til 2001 med 216 detentionsanbringelser). Det fremgår endvidere at én spirituspåvirket person blev bragt til forsorgshjem eller lignende. Fem blev indbragt på sygehuset, mens ingen blev bragt til hjemmet. I 2001 blev ifølge Politiets Statistik for dette år fire personer bragt til hjemmet.

I sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Holbæk har jeg fået oplyst at de anførte tal i statistikken for 2002 er forkerte for en række af politikredsene.

Jeg beder politimesteren om at meddele mig hvis der er fejl i de nævnte tal for så vidt angår Frederikshavn politikreds.

I Rigspolitiets følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Af politimesterens ovenfor nævnte sagsmeddelelse nr. 15 fremgår følgende herom:

”Det er pålagt politikredsen at finde forsorgshjem eller lignende, der på forsvarlig vis kan tage sig af berusede.

Der er truffet aftale med Herberget Kirkens Korshær, Forchhammersvej 13, 9000 Aalborg tlf. 9812 1854 og Svenstrupgård, Lejrevej 10, 9230 Svenstrup tlf. 9838 2555, som er villige til at modtage berusede personer såfremt, der er plads. Vagthavende forspørger ved telefonsamtale om plads m.v. forinden pågældende køres til forsorgshjemmet, såfremt det ressourcemæssigt er muligt at benytte dette alternativ.

For berusede personer, der tilbageholdes af politiet og bringes til hjemmet, sygehus eller forsorghjem udfærdiger vagthavende detentionsrapport og foretager opdatering i POLSAS.”

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvorfor alternativerne til detentionsanbringelse kun i henholdsvis ét (bragt til forsorghjem) og intet tilfælde (bragt til eget hjem) har været anvendt i 2002. Jeg henviser herved til at der tilsyneladende er sket en nedgang i denne anvendelse i forhold til 2001.

Hvis det er muligt, beder jeg politimesteren om at oplyse antallet af berusede personer som politiet i 2003 har bragt til forsorghjem, henholdsvis til eget hjem.

Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

Som det fremgår af citatet ovenfor fra politimesterens sagsmeddelelse nr. 15, er politimesteren opmærksom på denne bestemmelse.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen mv.

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorghjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detention, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Jeg må umiddelbart lægge til grund at den detentionsanbragte i 7 ud af de 10 tilfælde var påvirket af alkohol. I intet af disse 7 tilfælde er der dog sat kryds i den dertil hørende rubrik i detentionsrapporten. Derimod er graden af beruselse (den vagthavendes vurdering) angivet ved afkrydsning af de dertil hørende rubrikker.

Jeg henleder opmærksomheden på at både det forhold at den pågældende skønnes påvirket af alkohol, og graden af påvirkning bør afkrydses.

Det fremgår ikke direkte, men jeg udleder som allerede nævnt af angivelsen af graden af beruselse at den detentionsanbragte i disse syv tilfælde var påvirket af alkohol. Jeg henviser til at rubrikkerne til angivelse af graden af beruselse er knyttet til rubrikken om ”påvirket af alkohol”.

I to tilfælde er det i detentionsrapporten angivet af den detentionsanbragte var påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) (anholdelsen den 8. august og anholdelsen den 25. august 2003, AP-nr. 514).

Også i det sidste af de 10 tilfælde er der sat kryds i rubrikken til angivelse af at den detentionsanbragte var påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) (anholdelsen den 9. august 2003). Det er dog samtidig med afkrydsning angivet at den pågældende var påvirket i let grad (ved afkrydsning i de ovenfor nævnte

felte som er knyttet til rubrikken om ”påvirket af alkohol”). I lægeerklæringen er det angivet at den detentionsanbragte var somnolent.

Jeg går ud fra at afkrydsningen i detentionsrapporten skal forstås på den måde at denne detentionsanbragte ikke var påvirket af alkohol, men – i let grad – af medicin/narkotika.

Jeg beder for en ordens skyld politimesteren om at oplyse om det er rigtigt forstået.

I 8 af de 10 tilfælde er graden af påvirkning som nævnt angivet i detentionsrapporten ved kryds i de dertil hørende felte. I 6 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i svær grad. I et tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i middel grad, og i et tilfælde er det angivet at pågældende var påvirket i let grad (anholdelsen den 9. august 2003 som jeg har nævnt og spurgt til lige ovenfor).

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3 hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle ovenfor nævnte 10 tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle disse anbringelser har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

Jeg har nedenfor beskrevet min undersøgelse af overholdelsen af reglerne om lægeundersøgelse, fremstilling og visitation i de 10 tilfælde på en (forholdsvis) minutiøs måde, og jeg har stillet nogle spørgsmål. Jeg er opmærksom på at der er risiko for at rapporten bliver tilegnelsesmæssigt vanskeligere, jo mere detaljeret undersøgelsen bliver be-

skrevet. Denne fremgangsmåde har imidlertid været nødvendig fordi mængden af de (i øvrigt obligatoriske) oplysninger i de 10 detentionsrapporter varierer vedrørende disse punkter, således som jeg allerede har været inde på i det indledende afsnit ovenfor.

Notaterne om tilsynet med de detentionsanbragte er i modsætning her til mere ensartede og noget mere fyldige (nærmere herom nedenfor). Jeg har derfor ment at kunne begrænse min beskrivelse af undersøgelsen på dette punkt til at angå gennemgående eller graverende fejl, uden at jeg dog har kunnet gennemføre dette fuldt ud.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit) til kundgørelsen.

Der foreligger som nævnt i alle tilfælde en lægeerklæring.

Lægeundersøgelsen har i alle tilfælde på nær ét fundet sted på politistationen. I forbindelse med anholdelsen den 6. august 2003 fandt lægeundersøgelsen sted på Frederikshavn Sygehus forud for anbringelsen i detentionen. Den pågældende blev anholdt for spirituskørsel i forbindelse med et færdselsuheld. Lægetilsynet har kun i dette tilfælde fundet sted forud for anbringelsen i detentionen. I 9 ud af de 10 tilfælde har den detentionsanbragte således været foreløbig anbragt i detentionen.

Tidspunktet for lægeundersøgelsen fremgår i alle 10 tilfælde, men i ét tilfælde fremgår dette alene af lægeerklæringen – hvor der er en fortrykt linje til angivelse heraf (anholdelsen den 17. august 2003). Der er i et enkelt tilfælde en mindre afvigelse imellem tidspunktet for lægetilsynet i lægeerklæringen og det tidspunkt som er anført i detentionsrapporten (anholdelsen den 23. august 2003).

Da det er anført i kundgørelsens § 14, stk. 3, første pkt., at tidspunktet for lægeundersøgelse skal anføres i selve detentionsrapporten, og det ikke udtrykkeligt er anført at det ikke gælder hvis lægen udfærdiger en skriftlig erklæring hvoraf dette tidspunkt fremgår, skal dette tidspunkt angives i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det er derfor beklageligt at det i ét tilfælde ikke i detentionsrapporten er anført hvornår der skete lægetilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3.

Det fremgår i alle 10 tilfælde af lægeerklæringen og (tillige) af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet.

Lægen har i alle 10 tilfælde udfærdiget lægeerklæringen på blanket P153. De enkelte afsnit i lægeerklæringen er udfyldt i alle tilfælde. Som allerede nævnt er undersøgtes navn mv. dog ikke oplyst i et tilfælde (anholdelsen den 23. august 2003) – heller ikke i lægeerklæringen.

Lægen har ligeledes i alle 10 tilfælde udfyldt lægeerklæringens konklusion, pkt. a: ”Undersøgtes tilstand skønnes ikke behandlingskrævende”, eller – i 2 tilfælde – pkt. b: ”Undersøgte bør umiddelbart undersøges yderligere”. Dette er i alle tilfælde på nær et (anholdelsen den 6. august 2003) sket ved et kryds. I det ene afvigende tilfælde har lægen udfyldt konklusionens pkt. a med et ja hvilket under henvisning til den måde hvorpå spørgsmålet er formuleret, kunne give anledning til tvivl. Lægen har imidlertid, måske netop for ikke at blive misforstået, samtidig udfyldt pkt. b med et nej.

Jeg kan til orientering for politimesteren oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion af detentionen i Hobro har anført følgende (den endelige rapport af 13. november 2003):

”Lægen har i alle de nævnte 11 tilfælde udfærdiget lægeerklæringen på blanket P153. De enkelte afsnit i lægeerklæringen er udfyldt i alle tilfælde.

Lægen har ligeledes i alle 11 tilfælde udfyldt lægeerklæringens konklusion, pkt. a: ’Undersøgtes tilstand skønnes ikke behandlingskrævende’. Dette er i de fleste tilfælde sket enten ved et kryds eller ved et ’nej’. I to tilfælde har lægen dog besvaret spørgsmålet med et ’ja’ (anholdelsen den 7. september og 1. oktober 2002) hvilket kunne opfattes som et udtryk for at behandling efter lægens opfattelse var påkrævet, og at den undersøgtes tilstand således talte imod anbringelse i detentionen (jf. kundgørelsens § 14, stk. 2). At dette ikke har været lægens mening, fremgår dog i begge tilfælde af svaret på det efterfølgende spørgsmål ’Undersøgte bør umiddelbart undersøges yderligere’ som lægen har besvaret med et ’nej’. (Lægeerklæringerne er udfyldt af to forskellige læger).

Som spørgsmålet i konklusionens pkt. a er udformet, vil såvel et ja som et nej på spørgsmålet kunne misforstås. Efter min umiddelbare opfattelse ville en positiv udformning af spørgsmålet være at foretrække, f. eks. undersøgtes tilstand skønnes behandlingskrævende? Det er på baggrund af min gennemgang af en lang række detentionsager min fornemmelse at spørgsmålet i konklusionens pkt. a bliver opfattet – og besvaret – således.

Jeg henstiller til Justitsministeriets overvejelse om der skal foretages ændringer i dette bilag til kundgørelsen når kundgørelsen i øvrigt skal revideres. Jeg beder Justitsministeriet om at underrette mig om resultatet af min henstilling.”

I det yderligere tilfælde hvor lægen har anført at den detentionsanbragte skulle undersøges yderligere (anholdelsen den 25. august 2003, AP-nr. 514), har lægen anført at den pågældende skulle på skadestuen for at få syet et sår og lagt en forbinding. I detentionsrapporten er det i rubrikken om lægens bemærkninger anført at den pågældende ”skal syes på sygehuset. Amb. tilkaldt”. Det fremgår ikke at den pågældende rent faktisk blev kørt til skadestuen, men det går jeg ud fra.

Efter min opfattelse burde det udtrykkeligt være fremgået af detentionsrapporten at den detentionsanbragte blev indbragt til skadestuen og efter endt behandling returnerede til detentionen.

De undersøgende læger har i alle 10 tilfælde anset de anholdte/tilbageholdte for at være egnet til detentionsanbringelse. I 8 tilfælde er der notat i detentionsrapporten om ”lægens bemærkninger”. Det ene tilfælde har jeg nævnt lige ovenfor. I 5 af de resterende 7 tilfælde er det i rubrikken anført at lægen ikke har haft bemærkninger, enten ved et ”intet” eller en bemærkning om at der intet er at bemærke. I de sidste 2 tilfælde er anført ”kan detentionsanbringes”. Det er således i langt størstedelen af de 10 tilfælde angivet at udfyldelsen af denne rubrik har været overvejet.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at der skal gøres notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten selv om de fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Det gælder efter min opfattelse også selv om lægen ikke har haft nogen bemærkninger idet det så, som det er gjort i nogle tilfælde, må angives f.eks. med et minus eller en bemærkning om at der intet er at bemærke. Det er derfor efter min opfattelse beklageligt at rubrikken ikke er udfyldt i to tilfælde.

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I 9 af de 10 tilfælde har lægeundersøgelsen som allerede nævnt fundet sted på politistationen (og kun i ét tilfælde har undersøgelsen fundet sted på Frederikshavn Sygehus). Dette skete som tidligere nævnt forud for indbringelsen af den pågældende til politistationen. I dette tilfælde er det i rubrikken til angivelse af hvem der har tilkaldt lægen, oplyst at den senere detentionsanbragte blev undersøgt på sygehuset.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af eller undersøgelse ved læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den tilbageholdte – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af denne. Bestemmelsen har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er som allerede nævnt at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6, og at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er således ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen. Dette tidspunkt er angivet i alle tilfælde

I fem af de ni tilfælde hvor der er tilkaldt læge, skete der lægetilkald før indbringelsen. Det drejer sig om anholdelserne den 6. august, 17. august, 23. august og 24. august AP-nr. 507 og 505. Tilkaldet skete henholdsvis 23 minutter, 5 minutter, 1 time og 23 minutter og 5 minutter (i to tilfælde) før indbringelsen til politistationen.

Sagen om anholdelsen den 23. august 2003 har jeg spurgt til ovenfor.

I de resterende fire tilfælde er tilkaldet sket senere end indbringelsen, nærmere bestemt 5, 10 (i to tilfælde) og 15 minutter efter indbringelsen.

Bestemmelsen i kundgørelsens § 6 er gentaget i politimesterens meddelelse nr. 15.

Tilkald af læge er i flertallet af sagerne sket i overensstemmelse med kundgørelsens § 6 (og politimesterens meddelelse nr. 15). Herefter, og idet jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe bestemmelsens overholdelse over for personalet, foretager jeg ikke mere vedrørende tidspunktet for tilkald af læge.

Jeg kan til orientering for politimesteren oplyse at jeg tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner har udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge, men som nævnt under pkt. 2.2.1. har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I fire tilfælde er lægetilsyn sket inden for 30 minutter efter tilkaldet (henholdsvis 15, 20 (i to tilfælde) og 25 minutter efter tilkaldet). I de øvrige fem tilfælde er lægetilsyn sket henholdsvis 35 minutter (i tre tilfælde) og 40 minutter efter tilkaldet. I det sidste af de ni tilfælde (anholdelsen den 23. august 2003) er lægetilsyn sket 1 time og 23 minutter efter til-

kaldet. Det er den samme sag som jeg har spurgt til ovenfor. Det fremgår af detentionsrapporten at den pågældende der blev anholdt kl. 19.57, først blev indbragt til politistationen kl. 21.20, og at lægetilsynet fandt sted i umiddelbar forlængelse af indbringelsen.

Det fremgår ikke af sagen om den vagthavende i tidsrummet fra tilkaldelsen af lægen og til indbringelsen af den pågældende til politistationen har kontaktet lægen med henblik på at denne ikke gik forgæves.

Jeg går ud fra at dette er tilfældet, og foretager ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end en time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse. I denne kundgørelse var der, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke en bestemmelse som den nu gældende kundgørelses § 6 der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I alle de ni tilfælde hvor lægetilsyn fandt sted på politistationen, er der forløbet mindre end en time fra indbringelsen til lægetilsynet. Der er tale om henholdsvis 10 minutter, 15 minutter, 20 minutter, 25 minutter (i tre tilfælde), 30 minutter, 35 minutter og 45 minutter.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation – og foreløbig anbringelse i detentionen – indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares i minimum 2 år i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3.

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Dette felt er afkrydset i 8 ud af de 10 tilfælde. Der er kun i 2 tilfælde vedlagt en udskrift således som det er angivet i rubrikken.

At kundgørelsen ikke er overholdt fuldt ud i langt størstedelen af sagerne på disse punkter, er beklageligt.

Politimesteren har som allerede nævnt i skrivelse af 16. januar 2003 indskærpet notatpligten, jf. Rigspolicehens forudgående indskærpelse heraf over for politimestrene og Politidirektøren i København. I po-

litimesterens indskærpelse er det udtrykkeligt anført at print af oplysningerne i kriminalregistret skal vedlægges detentionsrapporten.

Jeg går ud fra at politimesteren på ny vil indskærpe notatpligten og pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret.

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning og den manglende vedlæggelse af udskrifterne ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS. Efter kundgørelsens § 22, stk. 1, skal alle punkter i detentionsrapporten som nævnt udfyldes, og altså også tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

2.4.1. Fremstilling

I alle 10 tilfælde er rubrikken om tidspunktet for tilbageholdelsen udfyldt. Tilsvarende gælder tidspunktet for fremstilling for den vagthavende.

I alle tilfælde fremgår det at fremstillingen er sket straks efter indbringelsen til politistationen, idet der, i de fleste tilfælde, er angivet det samme tidspunkt herfor. I ét tilfælde er der dog angivet et tidspunkt for fremstillingen der ligger 10 minutter

senere end tidspunktet for indbringelsen til politistationen (anholdelsen den 25. august 2003, AP-nr. 512).

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den tilbageholdte anbringes foreløbigt i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den pågældende.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt), og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

Som anført ovenfor fandt lægeundersøgelsen i alle tilfælde på nær ét sted efter indbringelsen til politistationen. Kun i ét tilfælde fremgår det ikke af detentionsrapporten hvornår visitationen har fundet sted (anholdelsen den 17. august 2003). I de øvrige ni tilfælde er visitationen foretaget inden lægeundersøgelsen – umiddelbart efter indbringelsen til politistationen og fremstillingen for vagthavende (se nærmere om den mangelfulde udfyldning af felterne om visitation nedenfor). Dette gælder dog ikke anholdelsen den 6. august 2003 hvor den pågældende blev lægeundersøgt på sygehuset. I dette tilfælde blev visitationen foretaget efter lægeundersøgelsen straks efter indbringelsen til politistationen.

Jeg kan til orientering for politimesteren oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion af detentionen i Hobro (min rapport af 13. november 2003) har anført følgende:

”Som anført ovenfor fandt lægeundersøgelsen i alle tilfælde, på nær ét, sted forud for indbringelsen til politistationen. I fire af de seks tilfælde hvor det er muligt at konstatere hvornår visitationen har fundet sted, er visitationen foretaget efter lægeundersøgelsen – umiddelbart efter indbringelsen til politistationen og fremstillingen for vagthavende (se nærmere om den mangelfulde udfyldning af felterne om visitation nedenfor). Dette gælder dog ikke anholdelsen den 7. december 2002 hvor den pågældende blev anholdt på skadestuen. I dette tilfælde er tidspunkterne for visitation og lægeundersøgelse angivet ens i detentionsrapporten (kl. 19.43), mens lægeundersøgelsen ifølge lægeerklæringen har fundet sted to minutter efter visitationen. Dette gælder heller ikke anholdelsen den 1. januar 2002 som ligeledes er atypisk derved at det er det eneste af de 15 undersøgte tilfælde hvor der har fundet en foreløbig anbringelse i detentionen sted.

Som bestemmelsen i § 13, stk. 1 er formuleret, er denne ikke overholdt i de ovenfor nævnte fire tilfælde. Inden jeg foretager videre, beder jeg Justitsministeriet om – efter forud indhentet udtalelse fra Rigspolitichefen – at udtale sig om visitationspraksis hos Politimesteren i Hobro i forhold til kundgørelsens § 13, stk. 1.”

I 8 af de 10 tilfælde som min gennemgang angår, er det afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete. Der er i disse tilfælde på nær ét sat kryds ved § 13, stk. 4. I 2 af disse 8 tilfælde er der – tillige – sat kryds ved § 13, stk. 3.

Det er endvidere i 9 af de 10 tilfælde angivet hvem der foretog visitationen. Dette er angivet enten ved initialer eller, i et enkelt tilfælde, ved den pågældendes fulde navn (i fire tilfælde er der henvist til ”anholdere”, og disse er i rubrikken øverst på siden angivet med initialer). I alle de 8 tilfælde hvor det er angivet efter hvilken bestemmelse visitationen skete, er det desuden angivet hvornår visitationen fandt sted. Dette gælder endvidere et af de tilfælde hvor det ikke er afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete (anholdelsen den 9. august 2003). I alle 10 tilfælde er feltet til angivelse af hvad den pågældende blev frataget ved visitationen, udfyldt.

Det er beklageligt at felterne om visitation mv. ikke er udfyldt i alle tilfælde, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1. Da der er tale om enkeltstående tilfælde, foretager jeg ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

Det fremgår i alle 10 tilfælde af feltet om visitation sammenholdt med felterne om fratagelse af effekter, udlevering af effekter og anholdtes kvittering at der er sket en visitation.

2.4.2.1. Tidspunktet for visitation

Som nævnt fremgår tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke i et enkelt tilfælde (anholdelsen den 17. august 2003). Det er heller ikke på anden måde muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, har været overholdt i dette tilfælde. Den anholdte blev indbragt til politistationen kl. 03.15, straks fremstillet for den vagthavende (angivet til samme tidspunkt) og indsat foreløbigt i detentionen kl. 03.20.

Jeg går på baggrund af disse oplysninger ud fra at den pågældende blev visiteret i det korte mellemliggende tidsrum.

For de øvrige ni tilfældes vedkommende fremgår det at visitation har fundet sted fem minutter – henholdsvis, i tre tilfælde, 10 minutter – før anbringelsen i detentionen. I et enkelt tilfælde er det anført at visitationen har fundet sted på samme tidspunkt som anbringelsen i detentionen.

Jeg tager dette sidste som et udtryk for upræcis udfyldning af detentionsrapporten og ikke som et udtryk for at kundgørelsens § 13, stk. 1, ikke har været overholdt.

2.4.2.2. Fratagne effekter

I alle 10 tilfælde er det i rubrikken angivet at den pågældende fik frataget effekter, primært penge og mobiltelefoner. I 3 tilfælde er der udelukkende tale om mønter.

Hvis der ikke er noget at fratage den pågældende, er det efter min opfattelse hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om dette for så vidt allerede følger af oplysningen om at der er sket visitation. Rigspolitichefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 erklæret sig enig i at det bør noteres i detentionsrapporten såfremt der ikke er taget effekter fra den tilbageholdte, og at tidspunktet for udtagelsen af detentionen ligeledes bør anføres. Rigspolitichefen har oplyst at disse oplysninger vil blive medtaget ved en kommende revision af kundgørelsen og detentionsrapporten.

2.4.2.3. Medvirkende polititjenestemænd

Som ovenfor nævnt er det i alle tilfælde på nær ét angivet i detentionsrapporten hvem der foretog visitationen. Der har i otte af disse ni tilfælde medvirket to polititjenestemænd. I det resterende tilfælde har der medvirket to polititjenestemænd og en kontorassistent (anholdelsen den 6. august 2003).

Af kundgørelsens § 13, stk. 5, fremgår det som tidligere nævnt at navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I de ni tilfælde hvor det af detentionsrapporten fremgår hvem der foretog visitationen, er de pågældende polititjenestemænds identitet som allerede nævnt angivet ved initialer. Den ovenfor nævnte kontorassistents identitet er angivet ved vedkommendes fulde navn.

Til orientering for Politimesteren i Frederikshavn kan jeg oplyse at jeg i sagen vedrørende min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Jeg har herefter ingen bemærkninger til de tilfælde hvor de pågældende polititjenestemænds identitet er angivet ved initialer. Jeg går ud fra at man ved angivelsen af initialerne på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd.

2.4.2.4. Intensiteten af visitationen

I 7 ud af de 8 tilfælde hvor det i detentionsrapporten er angivet efter hvilken bestemmelse visitationen er sket, er der som nævnt sat kryds ved § 13, stk. 4. Kun én af de 10 detentionsanbragte kan med sikkerhed identificeres som kvinde (anholdelsen den 17. august 2003). Dette tilfælde er det eneste tilfælde hvor det ikke er angivet efter hvilken bestemmelse visitationen har fundet sted, og hvem der foretog visitationen. At der fandt visitation sted, fremgår alene af oplysningen om at den pågældende blev frataget effekter. Det fremgår således ikke om der har været tale om en visitation som kan krænke blufærdigheden (jf. kundgørelsens § 13, stk. 4) – i bekræftende

fald er den visiterende polititjenestemands køn af betydning.

Jeg beder politimesteren om at oplyse efter hvilken bestemmelse visitationen fandt sted, og hvem der foretog visitationen.

I ét tilfælde hvor der blev foretaget visitation efter kundtgørelsens § 13, stk. 4, medvirkede ud over to polititjenestemænd en kvindelig kontorassistent hvis identitet er angivet med vedkommendes fulde navn (anholdelsen den 6. august 2003).

Den detentionsanbragte – tilsyneladende en norsk statsborger – blev ud over forskellig valuta frataget halskæde og armbånd.

Af politimesterens sagsmeddelelse nr. 15 fremgår det at der ved gennemførelse af visitation af kvinder efter omstændighederne kan ske tilkald af kvindeligt politipersonel.

Jeg går på den baggrund og under henvisning til kontorassistentens medvirken ved visitationen ud fra at også denne detentionsanbragte er en kvinde.

2.4.2.5. Den tilbageholdtes kvittering mv. for modtagelse af effekter

I alle de 10 tilfælde som indgår i min undersøgelse, er det som nævnt angivet i detentionsrapporten hvilke effekter den detentionsanbragte blev frataget – i

de fleste tilfælde penge og mobiltelefon, men i nogle tilfælde også ur og smykker.

Jeg bemærker for fuldstændighedens skyld at der efter kundgørelsens § 13, stk. 5, alene er pligt til at notere fratagne penge og værdigenstande i detentionsrapporten.

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en tilbageholdt der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I detentionsrapporten er en rubrik til bemærkning såfremt den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere.

Den detentionsanbragte har ved løsladelsen i fire tilfælde kvitteret på detentionsrapporten for modtagelse af penge/effekter.

I disse fire tilfælde er også de øvrige felter vedrørende de fratagne effekter udfyldt (rubrikker om hvilke effekter som blev frataget den detentionsanbragte, og hvem der har udleveret effekterne ved løsladelsen og hvornår). I et enkelt af disse tilfælde er navnet på den der har udleveret effekterne, dog ulæseligt (anholdelsen den 7. august 2003).

Det er selvfølgelig forudsat i kundgørelsens 22, stk. 1, hvorefter alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, at det der angives i rapporten, kan læses af andre end den polititjenestemand som udfylder rapporten. Dette burde således også have været tilfældet i den foreliggende sag. Jeg henviser tillige til politimesterens sagsmeddelelse nr. 15 hvorefter oplysningerne i blanket P152 skal anføres med "læselig håndskrift".

I to tilfælde er det i rubrikken til angivelse af bemærkning hvis den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere, angivet at tilbageholdte ”ønskede ikke at kvittere” (anholdelsen den 25. august 2003, AP-nr. 512 og 514). Det fremgår af detentionsrapporten at de pågældende havde fået frataget effekter, henholdsvis 2 kr. og 9 kr., og jeg går ud fra at begrundelsen for at de pågældende ikke kvitterede for modtagelsen heraf, skal søges i værdien af de fratagne effekter.

Hvis det var tilfældet, burde dette have været angivet.

Jeg bemærker endvidere at det som er angivet i de to sager, under alle omstændigheder ikke føjer noget til rubrikkens fortrykte tekst.

I et tilfælde (anholdelsen den 23. august 2003) er i rubrikken angivet ”Bevidnet af vpk. Aage Pedersen og pa. Bo Frederiksen”.

Der er hermed føjet noget nyt til rubrikkens fortrykte tekst, og det som er føjet til, er endvidere efter min opfattelse velegnet som alternativ til en kvittering fra den tilbageholdte (nu løsladte).

Jeg bemærker dog samtidig at den pågældende politiassistent ikke selv kan bevidne at han har udleveret de fratagne effekter til den pågældende.

Alene vicepolitikommisæreren burde således have været opført som vidne til udleveringen.

Det følger indirekte af det som jeg har anført ovenfor, at detentionsrapporten ikke i alle 10 tilfælde indeholder oplysninger om udlevering af de fratagne effekter – for eksempel i form af en kvittering fra den tilbageholdte i detentionsrapporten eller en bemærkning om at den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere.

Jeg går dog ud fra at den anholdte i alle disse tilfælde har fået sine effekter udleveret ved løsladelsen. Jeg foretager ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til den nye kundgørelse at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsenes lytte- og overvågningsudstyr).

Det fremgår af politimesterens sagsmeddelelse nr. 15 (af 15. januar 2003) at detentionsovervågningsudstyret i Frederikshavn (og i Skagen) er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne.

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne.

Jeg har som tidligere nævnt som udgangspunkt ment at kunne begrænse min beskrivelse af min undersøgelse på dette punkt til at angå gennemgående eller graverende fejl uden at jeg dog har kunnet gennemføre dette fuldt ud.

I detentionsrapporten er der – som allerede nævnt – rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen; henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte. Rubrikkerne om indsættelse i detentionen er som allerede nævnt udfyldt i alle tilfælde.

På dette punkt, og også på flere andre punkter, adskiller sagerne fra detentionen i Frederikshavn sig – som jeg har nævnt under pkt. 2. – i positiv retning fra de sager som jeg normalt modtager i forbindelse med inspektion af detentioner.

Lægeundersøgelsen har – som allerede nævnt – kun i ét tilfælde fundet sted forud for anbringelse af den tilbageholdte i detentionen. Kun i dette tilfælde har der været tale om at den anholdte er anbragt endeligt i detentionen med det samme.

I alle de 10 tilfælde som er omfattet af min undersøgelse, har jeg modtaget bagsiden af detentionsrapporterne med rubrikker til tilsynsnotater. Rubrikkerne er udfyldt i alle 10 tilfælde. Også rubrikkerne til bemærkninger er udfyldt i forbindelse med alle sager/alle tilsyn, i nogle tilfælde er der anvendt gentagelsestegn som en angivelse af at bemærkningerne vedrørende de(t) foregående tilsyn også dækker dette tilsyn.

Det er efter min opfattelse hensigtsmæssigt således som det her er sket, at angive, f.eks. med et minus eller et 0, at der ikke er bemærkninger at anføre. Dette stemmer efter min opfattelse endvidere bedst med bestemmelsen i kundgørelsens § 22, stk. 1 – hvorefter alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Med et sådant udgangspunkt opnås tillige at det i forbindelse med hvert tilsyn overvejes om der er bemærkninger at anføre.

Ved undersøgelsen af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 tages i det følgende udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse. I det tilfælde hvor der ikke har været nogen foreløbig detentionsanbringelse – hvilket som nævnt er tilfældet i en enkelt sag (anholdelsen den 6. august 2003) – tages udgangspunkt i tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen.

2.5.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Første tilsynsnotat er i enkelte tilfælde tidsmæssigt sammenfaldende med tidspunktet for indsættelsen i detentionen/lægeundersøgelsen, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., hvorefter selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn.

I de tilfælde hvor der er sammenfald mellem første tilsyn og indsættelsen i detentionen/lægeundersøgelsen, har jeg ved min vurdering af om der har været forholdt i overensstemmelse med § 18, set bort fra det pågældende tilsyn.

Om intensiteten af tilsynene henviser jeg til det som jeg har anført nedenfor under pkt.

2.5.4.

Det første tilsyn er i alle tilfælde foretaget inden for 30 minutter efter anbringelsen i detentionen.

2.5.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Med hensyn til vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende

løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv. og til eventuel afhøring.

I ét tilfælde fremgår løsladelsestidspunktet ikke af detentionsrapporten (anholdelsen den 23. august 2003). Af tilsynsru-brikkerne på detentionsrapportens bagside fremgår det dog at den pågældende kl. 02.30 blev udtaget af detentionen til afhøring. Det fremgår endvidere af detentionsrapporten at den anholdte samtidig hermed fik sine fratagne effekter udleveret.

Jeg går ud fra at den pågældende blev løsladt efter endt afhøring og ikke – igen – indsat i detentionen.

Løsladelsestidspunktet er således oplyst – eller kan udledes af andre oplysninger – i alle 10 tilfælde.

Jeg bemærker generelt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn. Jeg henviser også i denne sammenhæng til Rigspolitechefens rundskrivelse af 15. januar 2003 hvor Rigspolitechefen har erklæret sig enig i at tidspunktet for udtagelse bør noteres, og tilkendegivet at ville medtage dette ved en kommende revision af kundgørelsen.

I to tilfælde har der ifølge detentionsrapporten – tilsyneladende – ikke været ført tilsyn inden for de sidste 45 minutter før udtagelse af detentionen/løsladelse.

Der gik i disse to tilfælde henholdsvis 1 time og 45 minutter (anholdelsen den 8. august 2003) og 50 minutter (anholdelsen

den 9. august 2003) mellem det sidste tilsyn og udtagelse af detentionen/løsladelse.

Det er efter min opfattelse beklageligt at der i 2 af de 10 tilfælde i den sidste del af anbringelsen enten ikke er ført tilsyn eller ikke er gjort notat om udførte tilsyn. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.

2.5.3. Intervallet mellem tilsyn

I intet af de 10 tilfælde som min gennemgang angår, har der været ført tilsyn med et større interval end udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på en halv time.

Jeg har noteret mig at der har været ført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen på dette punkt i alle 10 tilfælde.

I 6 af de 10 tilfælde er notat om senere tilsyn ført med (præcis) 30 minutters interval ved angivelse af minuttallene 00 og 30 under de fortrykte timetal (se f.eks. anholdelserne den 8. august, 23. august, 24. august (AP-nr. 505 og 507) og 25. august (AP-nr. 512 og 514). Jeg ser herved bort fra det noterede første og sidste tilsyn i enkelte af disse sager. Der synes således ikke på noget tidspunkt at have været forhold der har bevirket at tilsyn ikke har kunnet foretages med højst/præcis 30 minutters mellemrum, eller præcis kl. halv og hel. Tilsvarende forhold gør sig gældende i et af de resterende 4 tilfælde (anholdelsen den 9. august 2003) hér dog med minuttallene 10 og 40.

Dette kan umiddelbart virke påfaldende.

2.5.4. Skærpet tilsyn

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18.

Jeg lægger som nævnt ovenfor til grund at der skete en foreløbig detentionsanbringelse i ni tilfælde. I ingen af disse tilfælde strakte den foreløbige anbringelse i detentionen sig ud over en halv time. I to af disse tilfælde er det angivet at der har fundet et skærpet tilsyn sted (anholdelserne den 7. august og den 8. august 2003). Der er i begge tilfælde noteret to skærpede tilsyn. Tilsynene er ført med et mindre interval end udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på 30 minutter. I sagen om anholdelsen den 8. august 2003 blev det sidste skærpede tilsyn ført på samme tidspunkt som lægeundersøgelsen fandt sted. Jeg ser derfor bort fra dette tilsyn. I begge sager er der (yderligere) noteret tilsyn ved såvel personligt fremmøde som elektronisk, og der er således ikke grundlag for at formode at de skærpede tilsyn er noteret ved en fejl.

Som sagerne nu foreligger oplyst, lægger jeg til grund at der i to tilfælde har været ført skærpet tilsyn, og at dette er sket ved personligt fremmøde, jf. kundgørelsens § 19, stk. 2.

Jeg beder politimesteren om at oplyse på hvilken måde disse tilsyn har været ført mere (eller betydeligt mere) intensivt end normalt, jf. kundgørelsens § 19, stk. 1.

Jeg går ud fra at den detentionsanbragtes tilstand i ingen af de øvrige tilfælde har nødvendiggjort et tilsyn hyppigere end udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på en halv time.

2.5.5. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18.

I alle 10 tilfælde er der for hvert tilsyn angivet klokkeslæt og initialer på den der har forestået tilsynet.

Om anvendelsen af initialer henviser jeg til det som jeg har anført under pkt. 2.4.2.3.

For et tilsyns vedkommende er der ved siden af initialerne for den pågældende polititjenestemand skrevet "læge". Ud for et andet tilsyn i en anden sag står dette alene. Lægen fører ikke tilsyn som anført i kundgørelsens § 18. Jeg ser derfor bort fra disse tilsyn.

2.5.6. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn skal som nævnt ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Jeg har i tilknytning til denne regel i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse (mit j.nr. 2001-2428-618 PH) bl.a. anført følgende (i min rapport af 27. marts 2002):

” ...

Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under

den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.
...”

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende denne inspektion (af detentionen i Slagelse) har jeg anført følgende:

”...

Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen. I Rigspolitichefens udtalelse af 20. august 2002 er om dette spørgsmål anført følgende:

’...

Rigspolitiet kan tilslutte sig ombudsmandens fortolkning af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 2. Idet bestemmelsen øjensynligt har været anvendt forskelligt i politikredsene, har Rigspolitiet i en skrivelse til politikredsene præciseret, at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse, inden man kan benytte den elektroniske overvågning.

Rigspolitiet vil ved revidering af kundgørelsen foretage en præcisering af kundgørelsens § 18, stk. 2.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det af Rigspolitichefen anførte.

Jeg tager det oplyste til efterretning.
...”

Det er vedrørende alle tilsyn angivet hvilken type tilsyn der var tale om (tilsyn ved fremmøde eller elektronisk tilsyn). Der er i intet tilfælde ført skærpet tilsyn efter lægeundersøgelsen.

I de fleste tilfælde er tilsynene ført elektronisk – og ikke ved fremmøde. Det første tilsyn efter indsættelsen i detentionen er

dog i de fleste tilfælde sket ved fremmøde. Jeg ser også i denne sammenhæng bort fra ”tilsyn” som er noteret på det tidspunkt hvor den tilbageholdte blev anbragt i detentionen. Kun i 2 af de 10 tilfælde er der sket personligt fremmøde ved de to første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen (anholdelsen den 23. august og anholdelsen den 24. august 2003, AP-nr. 505). I detentionsrapporten vedrørende anholdelsen den 17. august 2003 er det noteret at der er ført 4 tilsyn ved fremmøde – de fire første gange. Det første tilsyn fandt sted under den foreløbige anbringelse i detentionen. De to næste tilsyn fandt sted i tilknytning til lægeundersøgelsen, og disse ”tilsyn” har jeg derfor set bort fra. I denne sag er der således kun ført ét tilsyn ved fremmøde efter den endelige anbringelse i detentionen.

Det er beklageligt at kundgørelsen kun er overholdt i en femtedel af tilfældene på dette punkt.

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der efter endelig anbringelse i detentionen udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

Så længe en tilbageholdt er anbragt foreløbigt i detentionen, skal tilsyn som nævnt føres ved fremmøde og som skærpet tilsyn. Som allerede nævnt har der i intet tilfælde været tale om at en foreløbig anbringelse i detentionen har strakt sig ud over en halv time. I de tilfælde hvor der har været ført tilsyn i denne periode, har tilsynene været noteret som skærpet tilsyn. Jeg går som allerede nævnt ud fra at disse tilsyn har været ført ved fremmøde, jf. kundgørelsens § 19, stk. 2.

Der er i alle tilfælde angivet bemærkninger i feltet til brug herfor. Der er især oplysninger om toiletbesøg eller oplysninger om at den detentionsanbragte sov. For en del tilsyns vedkommende er det med en streg angivet at der ingen bemærkninger har været at notere.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler. Politimesterens tidligere nævnte sagsmeddelelse nr. 15 (af 15. januar 2003) indeholder bestemmelser om tilsynets forløb. I afsnittet om elektronisk overvågning er (bl.a.) fastsat følgende:

”Tilsyn kan – når en detentionsanbragt er tilset 2 gange ved fremmøde i detentionen, og der ikke er på vist forhold, der indikerer, at fremtidige tilsyn bør ske ved fremmøde i detentionen – foretages via lytte- og overvågningsudstyr...”

Denne passus kan misforstås – og er formentlig også blevet det af personalet. Jeg henviser til det som jeg har anført lige ovenfor om den manglende overholdelse af kundgørelsen i 8 ud af 10 tilfælde på dette punkt.

Jeg henstiller til politimesteren at præcisere de lokale bestemmelser på dette punkt.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet er som nævnt ikke noteret i detentionsrapporten i et enkelt tilfælde. Da der er tale om en enkeltstående fejl, foretager jeg ikke videre på dette punkt.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholbehandling og -afvænnning. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolitichefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholbehandling og -afvænnning.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er i kun to tilfælde ud-

fyldt derved at den polititjenestemand som løslod den tilbageholdte, har skrevet sine initialer i rubrikken (anholdelserne den 7. august og 8. august 2003). I tre andre tilfælde er der i rubrikken noteret ”ja”.

Jeg lægger til grund at der blev udleveret en pjece i disse fem tilfælde.

Det er ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1, i de øvrige fem tilfælde.

Det er beklageligt at der i fem tilfælde ikke er notat om hvorvidt der er sket vejledning i overensstemmelse med kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg henviser også på dette punkt til min henstilling til politimesteren ovenfor under pkt. 2.

Som nævnt under pkt. 1 lå der i visitationsskranken et oplag af Rigs-politichefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling (”Hvor går du hen, når du går ud?”) i den nyeste udgave.

Jeg går ud fra at vejledningen også er blevet udleveret i de fem tilfælde hvor dette ikke er noteret i detentionsrapporten.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Frederikshavn, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.